

Zločin u šumi Brezovica

Izvještaji sa ponovljenog suđenja

26. svibnja 2010. godine - čitanje optužnice, dokazni postupak

Izvještava Tino Bego, Documenta, centar za suočavanje s prošlošću

Postupak pratili: Tino Bego, Documenta, Zagreb, Milena Čalić Jelić, Documenta, Zagreb, Monika Čavlović i Jelena Borić, OSCE, Zagreb.

Predsjednica Vijeća otvorila je zasjedanje, objavila predmet glavne rasprave¹ kao i sastav Vijeća. Stranke u postupku nisu imale primjedbi na sastav Vijeća.

Konstatirano je da su na raspravu pristupili svjedoci Predrag Pavlović, Ilija Čakarić i Nada Volf.

Predsjednica vijeća utvrdila je istovjetnost podataka okrivljenika s podacima u optužnici broj: K-DO-4/2009., od 01. travnja 2009. godine, nakon čega je upozorila svjedoke u smislu čl. 324. st. 1. ZKP-a, da su dužni govoriti istinu i iznijeti sve što im je poznato o predmetu te da lažno svjedočenje predstavlja kazneno djelo, te u smislu čl. 326 ZKP-a da nisu dužni odgovarati na pitanja ako bi time izložili sebe ili bliskog rođaka teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili kaznenom progonu.

Nakon toga svjedoke je uputila na sudski hodnik do poziva na ispitivanje.

Čitanje optužnice

Glavna rasprava započela je čitanjem optužnice ŽDO u Sisku pod brojem K-DO-4/09 od 01. travnja 2009. godine, kojom se okrivljenom stavlja na teret da je:

dana 09. listopada 1991. godine kao pripadnik pričuvnog sastava PU Sisak, nakon što je saznao da se na liječenju u Zagrebu nalazi Miloš Čalić, osoba srpske nacionalnosti koju je od ranije poznao jer su živjeli u istoj ulici, otišao zajedno sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvne policije, Ilijom Čakarićem i nepoznatom ženskom osobom crvenim kombi vozilom u Klinički bolnički centar "Rebro", pričekao Miloša Čalića i rekao mu da pođe s njima, zatim ga dovezao u šumu Brezovica, gdje ga je zajedno sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije izvukao iz vozila te ga je zatim usmrtio hicima iz automatske puške, samo zbog toga jer je Miloš Čalić bio osoba srpske nacionalnosti,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba civilno stanovništvo ubijao, pa je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1 OKZRH.

Nakon upita predsjednice vijeća da li je razumio optužnicu okrivljenik je odgovorio potvrdno, nakon čega je upozoren u smislu čl. 4. ZKP-a da ima pravo očitovati se o svim činjenicama i dokazima koji ga terete, da ima pravo iznijeti sve činjenice i dokaze koje mu idu u korist te da nije dužan iznositi svoju obranu niti odgovarati na pitanja.

¹ Vijeće za ratne zločine Županijskog suda u Sisku 26. kolovoza 2009. godine objavilo je presudu kojom je Ivica Mirić proglašen krivim da je kao pripadnik pričuvnog sastava PU Sisak u listopadu 1991. godine počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH. Izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od devet godina.

VSRH je ukinuo presudu Županijskog suda u Sisku od 26. kolovoza 2009. i vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje. Javna sjednica VSRH održana je 13. travnja 2010. godine.

Okrivljenik je izjavio da se **ne osjeća krivim** za kazneno djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Dokazni postupak

Branitelj okrivljenika je naveo da je njegov branjenik slučajno uspio u novinama prepoznati jednu osobu koja je bila s njim kritične zgođe, i to osobu po imenu „Blaž“, te je dostavo fotokopiju fotografije iz novina.

Utvrđeno je kako se radi o osobi po imenu Blaž Senković, hrvatskom branitelju koji je umro 1992. godine.

Svjedočenje Predraga Pavlovića

Svjedok je iskazao da mu je jako teško govoriti o kritičnom događaju, da mu nitko nije prijetio, da se ne boji i da ne osjeća nikakvu grižnju savjesti.²

Predsjednica vijeća konstatirala je da je svjedok iskazao suglasno kao i na zapisniku 18. svibnja 2009.³

---

² Pogledati zapažanja monitora.

³ Podsjetimo se, Predrag Pavlović je na glavnoj raspravi dana 18. 05. 2009. iskazao da je u kritično vrijeme bio zajedno sa ošt. Milošem Čalićem u bolnici „Rebro“, jer se i sam liječio od psihičkih trauma. Nakon toga je svjedok iskazao kako osjeća strah pa je predsjednica vijeća isključila javnost sa glavne rasprave. Iz tog razloga ostatak iskaza svjedoka ne navodimo.

No svjedok je u iskazu danom u istrazi izjavio da je tijekom ratnih zbivanja 1991. bio pričuvni policajac te da je bio raspoređen na položajima u Novom Selu i Komarevu. U Novom Selu je i njegova kuća u kojoj je živio. Prilikom jednog avionskog bombardiranja doživio je veliki stres te je završio u bolnici „Rebro“, na Odjelu psihijatrije. Ondje je bio nešto više od mjesec dana. Zapovjednik mu je bio opt. Mirić, a bili su smješteni u vatrogasnom domu u Novom Selu, u kojem su bili smješteni i neki dragovoljci iz Rijeke. Ošt. Čalić je živio u istom mjestu i bio je izuzetno dobar s njegovim ocem, jer su zajedno radili u „Željezari“ u Sisku.

Za vrijeme boravka u bolnici slučajno je sreo oštećenog. Ošt. Čalić mu je rekao da je i on na terapiji u bolnici i da svaki dan ide kod rodbine u Zagrebu.

Nadalje je naveo da je iz bolnice u Zagrebu zvao telefonom zapovjedništvo svoje postrojbe, smještene u vatrogasnom domu u Novom selu, i razgovarao sa Damiirom Božičevićem, preko kojeg je dobivao informacije što se dešava na terenu. U jednom takvom razgovoru je istom rekao da se Miloš Čalić nalazi u bolnici te da se sastaje i druži sa njim.

Tjedan dana potom, dok je u krugu bolnice sjedio i pušio, primijetio je da prema njemu prilaze okr. Mirić, Ilija Čakarić, koji je također njegov sumještani, i još dvojica muškaraca koje nije poznavao. Bili su obučeni u plave uniforme, kakve je tada nosila pričuvna policija. Sva četvorica došla su do njega, razgovarali s njim desetak minuta, a pri tome se uopće nisu raspitivali za ošt. M. Čalića. Sva četvorica su imali kratko naoružanje, dok je okr. Mirić imao neki veći pištolj, poput „Magnuma“. U tom trenutku je naišao ošt. M. Čalić, nakon čega je okr. I. Mirić rekao „evo ga“. Zatim su sva četvorica prišla ošt. Čaliću, s tim da su ga Ilija Čakarić i jedan od nepoznatih muškaraca uhvatili ispod ruke i povelili prema sporednom izlazu iz bolnice, od kuda su ova četvorica i došli. Odveli su ošt. Čalića do parkiranog plavog kombi vozila, kojim se, po mišljenju svjedoka, koristila grupa dragovoljaca iz Rijeke.

Nije vidio sam trenutak ulaska u vozilo, ali je zaključio da je ošt. Čalić odvezen tim kombijem. Prilikom odvođenja oštećenika nitko od nazočnog medicinskog osoblja nije reagirao. Ne sjeća se da li je među medicinskim osobljem bila nazočna i njegova doktorica, čijeg se imena više ne sjeća, a kojoj je odmah nakon odvođenja ošt. Čalića dao izjavu o tome što je vidio, a izvijestio je i svog oca, koji mu je nakon nekoliko dana javio da je ošt. Čalić ubijen i pronađen u šumi Brezovica.

Nakon izlaska iz bolnice i povratka u Novo Selo, susreo se sa okr. Mirićem, koji mu je prijetio rekavši mu da o onome što je vidio nikome ne smije reći. Doslovno mu je rekao „budeš kome rekao, još uvijek radi ovaj prst“, mičući pritom kažiprstom kao da njime pomiče obarač.

Nadalje je naveo da se boji okr. Mirića te da se boji i za svoju porodicu, budući da okr. Mirić živi svega dvije kuće od njegove.

Dodao je da mu je sada strašno žao što je u telefonskom razgovoru sa zapovjedništvom rekao da se ošt. Čalić nalazi u bolnici, jer je on bio dobar čovjek, po nacionalnosti Srbin, ali mu je sin bio u Hrvatskoj policiji i u tom svojstvu zarobljen od strane pripadnika srpskih pravovjnih formacija.

Na posebna pitanja zamjenika ŽDO Sisak svjedok je odgovorio kako se sjeća da su kritične zgrade u Bolnicu „Rebro“ došle sigurno 3 osobe, a da se na sjeća da li ih je bilo 4 ili 5, da je siguran kako je tada sa okrivljenikom bila i jedna ženska osoba, a Miloša Čalića vodio je Ilija Čakarić i još jedna osoba, a okrivljenik je išao ispred ili iza njih, te da su sve osobe bile naoružane i u šarenim uniformama, kakve su nosili pripadnici HV-a.

Na posebna pitanja branitelja okrivljenika, svjedok je odgovorio da okrivljenik i ostale osobe nisu tražile Miloša Čalića, jer je on sam došao, i da se ne sjeća da li je netko imao crnu uniformu, da je Ilija Čakarić na sebi imao kožne rukavice bez prstiju, a da Miloš Čalić nije pružao nikakav otpor prilikom odvođenja iz bolnice.

Svjedočenje Ilije Čakarića

Konstatirano je da je svjedok iskazao suglasno kao na zapisniku od 18. svibnja 2009. te spisa Kir-78/09 od 25. veljače 2009.⁴

Svjedok je zatim iskazao da je sasvim siguran da pok. Miloš Čalić nije likvidiran u šumi „Brezovica“ i po njegovom sjećanju kritične zgrade nisu niti došli do navedene šume, niti su prolazili kroz nju.

⁴ Podsjetimo se da je Ilija Čakarić na zapisniku pred istražnim sucem iskazao Svjedok Ilija Čakarić je pri ispitivanju pred istražnim sucem rekao da je početkom ratnih sukoba najprije bio u sastavu seoskih straža koje su djelovale na području Novog Sela i Komareva, a nakon toga je dragovoljno pristupio formacijama Hrvatske vojske i policije. Bio je raspoređen u Novom Selu, gdje je vršio dužnost zapovjednika jedne izviđačke grupe rezervnog sastava policije. Na terenu mu je zapovjednik bio okr. I. Mirić iz Novog Sela, koji je zapovijedao grupom dragovoljaca smještenih u Novom Selu i dijelom u Gornjem Komarevu.

O stradavanju ošt. M. Čalića. U mjesecu rujnu ili listopadu 1991. godine, dok se nalazio u jednoj kući u Novom Selu, ispred kuće se zaustavio kombi u kojem se nalazio okr. I. Mirić sa još tri osobe, od kojih su dvije bili njemu nepoznati muškarci i jedna ženska, također njemu nepoznata osoba, od kojih 20 godina starosti. Kad se kombi zaustavio, prišao je istom i pitao trebaju li što, nakon čega mu je okr. I. Mirić rekao neka upada u kombi te da idu na jedno mjesto. Pitao je okr. I. Mirića treba li uzeti naoružanje, a on mu je odgovorio da ne treba. Sjeo je u kombi na jedno od zadnjih mjesta, a okr. I. Mirić je sjedio na mjestu suvozača. Kombi je išao u pravcu Zagreba, a okr. Mirić je počeo pričati kako njegov kum Predrag Pavlović ima saznanja da se ošt. M. Čalić nalazi u bolnici u Zagrebu preko dana, a da noću odlazi u vojarnu u Petrinji.

Kombi vozilo u kojem su putovali bilo je crvene boje, a istim se koristio vod na relaciji Budaševo-Topolovac. Automobil je ušao u krug bolnice i njih petero su izašli iz kombija i krenuli prema jednoj klupi, gdje su čekali P. Pavlovića zvanog „Čombe“, s kojim se nezvano pričalo do trenutka dolaska ošt. M. Čalića, koji je izlazio iz bolnice, te koji je u jednom trenutku zastao, a potom im prišao. Okr. Mirić ga je tada potapšao po ramenu i rekao mu da ide s njima. Kada ga je ošt. M. Čalić pitao kuda, isti mu je odgovorio da se ne treba brinuti. Nakon toga svi su krenuli prema kombi vozilu udaljenom oko 30 metara, s tim da je ošt. M. Čalić išao naprijed sa okr. Mirićem i dvije muške osobe, dok su svjedok i djevojka išli iza njih. U hodaњу nije primjetio da bi netko od prisutnih držao ošt. M. Čalića. Svi su ušli u kombi, s tim da je M. Čalić sjeo na zadnje sjedište zajedno sa okr. Mirićem. U kombiju je okr. Mirić počeo govoriti ošt. M. Čaliću da je četnik, da se ovdje u bolnici liječi, a da tamo preko ubija i tome slično. Što su se više približavali Sisku, situacija je bila sve mučnija te je imao osjećaj da je M. Čalić shvaćao što će mu se dogoditi.

Nadalje je iskazao da je u jednom trenutku tijekom vožnje, a čini mu se da je to bilo prije Siska, okr. Mirić rekao vozaču da skrene na šumski put te su nastavili vožnju kroz šumu sve dok okr. Mirić u jednom trenutku nije rekao vozaču da zaustavi vozilo. Svi su izašli van, a okr. Mirić je izašao sa puškom „Kalašnjikov“, uperio cijev u ošt. M. Čalića i rekao mu da ide ispred državši cijelo vrijeme uperenu pušku prema njemu, dok su svi ostali išli iza okrivljenika Mirića te su se tako kretali oko 20 do 30 metara. Tada se svjedok zajedno s djevojkom zaustavio sa strane, budući je čitavim događajem bio jako iznenađen, ali se nije usudio ništa poduzeti, a ostali su nastavili hodati prema drvenom mostu, udaljenim još oko 50 metara. Dok su tako hodali M. Čalić je govorio okr. Miriću da se poznaju i da ga ne ubije. U jednom trenutku začuo je rafal, a odmah potom jedan ili dva pojedinačna hica te je po intenzitetu pucnjave zaključio kako je osim iz „Klašnjikova“ pucano iz najmanje još jednog pištolja. Iako nije gledao prema mostu, zaključio je da je pucano u M. Čalića, budući da su se vratili bez istog te su se zatim vratili u Novo Selo. Ne sjeća se da su ostala dvojica muškaraca, koji su zajedno s okr. Mirićem išli prema mostu vadili pištolje. Nakon toga se pričalo da je ošt. M. Čalić ubijen i pronađen u šumi Brezovica. Na glavnoj raspravi dana 18.05.2009.godine dodao je je osim ošt. M. Čalića i okr. Mirića znao i ime jednog od dvojice muškaraca s kojim se vozio u kombiju, odnosno da su ga zvali Božo.

Čuo je da je okr. Mirić prije inkriminiranog događaja bio ranjen kod škole Komarevo.

Naime, skrenuli su sa glavne ceste ulijevo između Dužica i Lekenika, vozili po šumskom putu do nekog okretišta, gdje je bio jedan drveni mostić. Na navedenom mjestu zaustavili su vozilo te su okrivljenik i dvije muške osobe odveli Miloša Čalića, nakon čega je čuo pucanje, odnosno rafalnu paljbu i još dva hica slabijeg intenziteta, a za to je vrijeme ostao sa ženskom osobom pokraj automobila. Nakon pucnjave su se okrivljenik i te dvije osobe vratile bez Miloša Čalića. Te dvije osobe i ženu ne poznaje, ne zna im imena ni prezimena, zna samo da je jednoj muškoj osobi nadimak „Božo“ i da su te dvije osobe imale pištolje, dok je u kombiju bila automatska puška, „kalašnjikov“, koju je prilikom odvođenja pokojnika uzeo okrivljenik.

Prilikom predočavanja foto-dokumentacije očevida, točnije fotografije broj 3, svjedok je tvrdio da se ne radi o istom mostiću, budući je drugačije konstrukcije.

Na posebno pitanje zamjenika ŽDO Sisak, svjedok je odgovorio da nije prelazio preko mostića i da ne zna da li su okrivljenik i dvije osobe prešle preko mostića, da ne zna da li su se prilikom povratka iz šume vratili na isto mjesto na cesti, odakle su skrenuli na sporedni put. Nadalje, svjedok je odgovorio da nije vodio ispod ruke pokojnika prilikom odlaska iz bolnice „Rebro“, da su to učinili okrivljenik, dvije muške te jedna ženska osoba, te da smatra kako oštećenikov odlazak nije bio dragovoljan.

Na posebna pitanja branitelja okrivljenika, svjedok je odgovorio da su ga okrivljenik i ostale osobe pokupili kombi vozilom, da su mu rekli da mu ne treba oružje te da stoga kritične zgrade nije bio naoružan. Nadalje, svjedok je odgovorio kako je siguran da su prvi hici bili iz automatske puške, a ostali iz pištolja, da je siguran kako su u Sisak došli sa tzv. zagrebačke strane, da se mostić na kritičnom mjestu nalazio preko grmlja te da ne zna je li tu bilo vode.

Svjedočenje Nade Volf

Konstatirano je da je svjedokinja iskazivala suglasno kao na zapisniku od 24. kolovoza 2009.⁵

Na posebno pitanje branitelja okrivljenika, svjedokinja je odgovorila da nije razgovarala sa portirom u zatvoru u Sisku niti se interesirala kada je osoba prezimenom Čalić privedena i koliko se nalazila u zatvoru, već ih je jedino interesiralo da li je Čalić u zatvoru i nakon potvrdnog odgovora bile su sretne.

Zamjenik ŽDO Sisak nije imao daljnjih dokaznih prijedloga, osim prijedloga da se svi do sada izvedeni dokazi pročitaju i da se ponovno pozove i ispita Ilija Čakalić, na okolnost da li je Blaž Stanković, čija je fotografija danas priložena u spis, bila s njim i okrivljenikom kritične zgrade.

Rješenje vijeća

Vijeće je riješilo da će se pročitati do sada izvedeni dokazi.

Pročitani su iskazi svjedoka:

- Ivanke Periček,
- Danijela Pečeka,
- Ivana Vojnića Hajduka,

⁵ Podsjetimo se da je Nada Volf na glavnoj raspravi dana 24. kolovoza 2009. iskazala da je snaha sestre pok. Miloša Čalića. Izjavila je da su se, prije nego je navedeni nestao, svi zajedno nalazili u Čateškim toplicama, i njezina šogorica i pok. Miloš Čalić sa suprugom. Isti je svakodnevno iz Čateških toplica odlazio u Zagreb u bolnicu na terapije. Dan prije nestanka rekao im je da je u bolnici sreo sina jednog svog prijatelja iz Novog Sela, koji se preziva Pavlović. Dan nakon toga pokojni je je otišao u bolnicu u Zagreb i više se nije vratio. Njegova supruga je odmah pretpostavila da su ga odveli pa se Ivanka Periček otišla raspitati u bolnicu što se dogodilo, a svjedokinja, njezina šogorica i djeca su se vratili u Sisak i odmah sutradan su otišle raspitati se za njega na portirnicu zatvora. Ondje im je portir rekao da se Čalić nalazi u zatvoru. Uzeo je i šteku cigareta koje su mu dale za Miloša Čalića. Nisu tražile da ga osobno vide. Bile su sretne što je uopće živ.

Ubrzo nakon nestanka, a možda već dan od njezinog posjeta zatvoru, saznali su da je ubijen i pronađen u šumi.

- Damira Božičevića,
- Damjana Ivaniša,
- Željka Gršića,
- Rade Mihajlovića i
- Vesne Turk.

Pročitani su i:

- mišljene i nalaz stalnog sudskog vještaka medicinske struke dr. Steve Kovačevića,
- zapisnik o uviđaju od 15. listopada 1991. godine,
- izvod iz matične knjige umrlih za pokojnika,
- uvjerenje PU sisačko-moslavačke od 17. ožujka 1994.,
- zapisnik o pretrazi stana i drugih prostorija koje koristi okrivljenik od 02. ožujka 2009. godine,
- zapisnik o pretrazi prijevoznog sredstva okrivljenika od 02. ožujka 2009.,
- otpusno pismo za okrivljenika Medicinskog centra „Dr. Ivo Pedišić“ od listopada 1991.,
- nalaz i mišljenje balističkog vještaka od 08. srpnja 2009.

Izvršen je uvid u:

- medicinsku dokumentaciju KBC Zagreb za pokojnika od 17. rujna 1991.,
- pismena „Ratni put“,
- fotodokumentaciju očevida.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO Sisak ostao je kod prijedloga da se, na okolnost prepoznavanja osobe Blaža Stankovića, naknadno ispita svjedok Ilija Čakalić.

Branitelj okrivljenika predložio je da se izvrši uvid u priloženu kartu „Hrvatskih šuma“ d.o.o.- Uprava šuma Podružnica Sisak.

Rješenje vijeća

Izvršen je uvid u kartu „Hrvatskih šuma“ d.o.o.- Uprava šuma Podružnica Sisak.

Odbijen je prijedlog zamjenika ŽDO Sisak za naknadnim ispitivanjem svjedoka Ilija Čakalić, kao nevažan.

Zamjenik ŽDO Sisak **predložio je odgodu današnje rasprave** radi usklađivanja činjeničnog opisa optužbe činjenicama utvrđenim u postupku.

Branitelj okrivljenika protivio se navedenom prijedlogu te je predložio ukidanje pritvora, ukoliko sud odgodi glavnu raspravu.

Rješenje vijeća

Dodjeljen je rok od 8 dana zamjeniku ŽDO Sisak radi usklađivanja, odnosno izmjene činjeničnog opisa optužbe, te je odbijen prijedlog branitelja za ukidanje pritvora okrivljeniku.

Nastavak rasprave određen je za **10. lipnja 2010. godine u 9,30 sati**

Zapažanja monitora:

- *Predsjednica vijeća upitala je svjedoka Predraga Pavlovića da li se boji i želi li isključenje javnosti sa glavne rasprave, što je propušteno unijeti u zapisnik.*
- *Prilikom ispitivanja svjedoka Ilije Čakarića, branitelj okrivljenika naveo je kako je isti doktorici naveo da čeka jednog svog „petokolonaša“, na što je svjedok odgovorio da se toga ne sjeća, a što je isto propušteno unijeti u zapisnik.*

10. lipnja 2010. godine - nastavak dokaznog postupaka, objava presude

Izveštava Tino Bego, Documenta, centar za suočavanje s prošlošću

Postupak pratili: Tino Bego, Documenta, Zagreb, Milena Čalić Jelić, Documenta, Zagreb, Nebojša Šaunović, Jelena Borić, OSCE, Zagreb.

Predsjednica vijeća konstatirala je da je **zamjenik ŽDO Sisak izmijenio činjenični opis optužnice**, da je ista dostavljena u spis te da je po primjerak dostavljen okrivljeniku i njegovom branitelju.⁶

Okrivljenik i njegov branitelj naveli su kako nemaju ništa za dodati na izmijenjenu optužnicu.

Pročitano je dopis Uprave zatvorski sustav Sisak.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO Sisak naveo je da nema daljnjih dokaznih prijedloga, te je predao u spis službenu zabilježku, sačinjenu dana 15.10. 1991. godine od strane policijskog službenika Adama Garvanovića i topografsku kartu šireg područja Lekenik, te je predložio da se Adam Garvanović pozove i ispita na okolnost iz čega je zaključio da je tijelo doveženo na mjesto pronalaska u šumi Brezovica.

Branitelj okrivljenika predao je u spis rješenje ŽDO Sisak pod brojem K-DO-5/10 od 21. svibnja 2010. godine iz kojeg je razvidno da je ŽDO odbacio kaznenu prijavu protiv Ilije Čakarića radi kaznenog djela iz članka 120. st. 1 OKZRH, koju kaznenu prijavu je podnio okrivljenik. Nadalje je izjavio da se protivi ispitivanju naprijed predloženog svjedoka, jer smatra da se isti nema o čemu ispitivati i da je navedena službena zabilježka u suprotnosti zapisniku o uviđaju u kojem nema nikakvih podataka o tome.

Pročitano je rješenje ŽDO Sisak pod brojem K-DO-5/10 od 21. svibnja 2010. godine.

Rješenje vijeća

⁶ Zamjenik ŽDO Sisak izmijenio je činjenični opis inkriminacije na način da isti sada glasi:

- da je dana 09. listopada 1991. godine kao pripadnik pričuvnog sastava PU Sisak, nakon što je saznao da se na liječenju u Zagrebu nalazi Miloš Čalić, osoba srpske nacionalnosti koju je od ranije poznao jer su živjeli u istoj ulici, otišao zajedno sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvne policije, Ilijom Čakarićem i nepoznatom ženskom osobom crvenim kombi vozilom u Klinički bolnički centar "Rebro", pričekao Miloša Čalića i rekao mu da pođe s njima, vraćajući se u pravcu Siska, na djelu ceste između Lekenika i Dužica, naložio vozaču da skrene s glavne ceste ulijevo na šumarski put i zaustavi automobil na kraju toga puta, a zatim, sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije izvukao Miloša Čalića iz vozila i krenuo s njim prema drvenom mostiću udaljenom oko 50 metara od vozila, gdje je Miloš Čalić usmrćen hicima iz vatrenog oružja, samo zbog toga što je bio srpske nacionalnosti, da bi dana 10 listopada 1991. godine tijelo oštećenog bilo pronađeno u šumi Brezovica, predio „Kostrinja“ sektor 99A, u kanalu „Dužec“.

Temeljem čl. 133. st. 2. ZKP-a izdvojena je službena zabilješka, sačinjena od strane policijskog službenika Adama Garvanovića.

Temeljem čl. 222. st. 4. toč.2. ZKP-a odbijen je prijedlog zamjenika ŽDO Sisak za ispitivanjem svjedoka Adama Garvanovića na okolnost premještanja leša pokojnika kao nevažan.

Stranke su izjavile kako nemaju daljnjih dokaznih prijedloga pa je **dokazni postupak dovršen**.

Obrana okrivljenika

Konstatirano je da je iskazao sukladno kao na zapisniku od 24. kolovoza 2009. godine te da nama drugo što za dodati, no nadodao je kako je dio njegovog iskaza krivo unesen u navedeni zapisnik i to u pogledu poligrafskog ispitivanja u Zagrebu, gdje je bio pozvan nakon što je utvrđena smrt Miloša Čalića.

Okrivljenik je iskazao da je on pristupio navedenom ispitivanju, dok je Ilija Čakarić to odbio, a u zapisniku je krivo navedeno da je i on pristupio.

Na posebno pitanje branitelja, okrivljenik je odgovorio da je kritične zgrade sa njim bio Blaž Senković, koji je vozio navedeno vozilo kritične zgrade, no koji je u međuvremenu umro.

Govori stranaka

Zamjenik ŽDO Sisak u završnom govoru naveo je da u cijelosti ostaje kod završne riječi od 24. kolovoza 2009. godine, s tim da je nadodao kako je u ovoj glavnoj raspravi u potpunosti otklonjena nedoumica u pogledu mjesta izvršenja predmetnog kaznenog djela. Naime, svjedok Ilija Čakarić decidirano je u svom iskazu naveo kako djelo nije počinjeno u šumi Brezovica, već na sporednom putu između Lekenika i Duživca.

Zamjenik ŽDO naveo je da optužba smatra kako je obrana okrivljenog usmjerena ka izbjegavanju kaznene odgovornosti, kako podnošenje kaznene prijave za isto kazneno djelo protiv Ilije Čakarić, a tako i slučajnim saznanjem da je u društvu kritične zgrade bila i osoba Blaž Senković, koja je sada mrtva. Namjera okrivljenog je da na taj način relativizira svoju odgovornost, no kako smatra da svi ranije izvedeni dokazi na nesumnjiv način ukazuju da je upravo okrivljeni počinitelj kaznenog djela i to na način kako je navedeno i dispozitivom djelu optužnice, te predlaže da ga se proglasi krivim i osudi po zakonu.

Branitelj okrivljenika u završnom govoru naveo je kako je iz cjelokupnog postupka posve jasno da se odluka o krivnji okrivljenika svodi na to da li će sud povjerovati obrani okrivljenika ili iskazu svjedoka Ilije Čakarića, s obzirom da svi drugi dokazi predstavljaju samo način na koji se može provjeriti obrana okrivljenika i iskaz svjedoka, za kojeg obrana smatra da je očito lažni svjedok, a čiji je jedini cilj da krivnju sa sebe svali na okrivljenika.

Obrana smatra da optužba uopće nije podvrgnula iskaz Ilije Čakarića potrebnoj analizi i kontroli prije pokretanja ovog kaznenog postupka, jer navedeni svjedok u ovom ponovljenom postupku nije mijenjao svoj iskaz, a navedeno dokazuje i činjenica da je činjenični opis u optužnici potpuno drugačiji nego što je bio na početku ovog kaznenog postupka, jer je u potpunosti izmijenjena lokacija počinjenja kaznenog djela. U činjeničnom opisu optužbe kakva je sada niti se ne pokušava objasniti tko je točno usmrtio Miloša Čalića, a niti zašto je njegovo tijelo pronađeno već idućeg dana na lokaciji udaljenoj preko 40 km od lokacije na kojoj je navodno počinjeno kazneno djelo. Stoga obrana smatra da je optužnica nedorečena, neprecizna i da ostavlja mnoga neodgovorena pitanja, jer se temelji isključivo na iskazu Ilije Čakarića, kao da drugih dokaza u spisu nema, a u djelu gdje je njegov iskaz u suprotnosti sa iskazima drugih svjedoka i sa objektivnim i materijalnim dokazima, to niti ne pokušava na logičan način razjasniti.

Nadalje, branitelj okrivljenika naveo je da obrana odgovorno tvrdi da je upravo Ilija Čakarić stvarni počinitelj kaznenog djela koje se okrivljeniku stavlja na teret, a na to ukazuje to što je njegov iskaz nelogičan, neuvjerljiv, te što je jedan dio njegovog iskaza i fizički nemoguć.

Nakon navedenog branitelj je detaljno analizirao iskaz svjedoka Ilije Čakarića te je ukazao na nelogičnosti istoga. Nakon toga branitelj je naveo da je obrana okrivljenika istinita i uvjerljiva, prvenstveno jer je okrivljenik bio teško ranjen 20 dana prije kritičnog događaja i tek je u listopadu otpušten iz bolnice, a što proizlazi iz otpusnog pisma, pa nije niti mogao imati saznanja da se Čalić nalazi u bolnici u Zagrebu, jer nije niti bio u Novom Selu na položaju.

Nadalje, branitelj okrivljenika naveo je da ukoliko sud i povjeruje iskazu svjedoka Ilije Čakalić, tada mora utvrditi da li postoji krivnja okrivljenika te utvrditi voljnu komponentu kod istog i primijeniti teoriju vlasti nad djelom. Naime, iz iskaza svjedoka Ilije Čakarić, kao i balističkog vještačenja proizlazi da okrivljenik, kada je imao vlast na djelom, nije pucao u oštećenika, iz čega proizlazi da u ključnom trenutku on nije htio usmrćenje Miloša Čalića, jer nije pucao u njega. Dakle, u tom trenutku ne postoji voljni moment kod okrivljenika, pa njegovo ubojstvo predstavlja ekces supočinitelja za koje okrivljenik ne može odgovarati. Stoga, ako sud i povjeruje iskazu svjedoka Ilije Čakarića, nema krivnje na strani okrivljenika.

Zaključno, obrana okrivljenika smatra da sud može donijeti osuđujuću presudu jedino ako bezuvjetno vjeruje iskazu Ilije Čakarića, a u tom slučaju sud bi morao valjano i argumentirano obrazložiti tko je, kako, kada i zašto prenio tijelo oštećenog iz šume kod Dužice u Brezovicu, potom, ako je tijelo preneseno, zašto postoje na tijelu znakovi dužeg boravka u vodi, kao i obrazložiti razlike između iskaza Ilije Čakarića i Predraga Pavlovića. Da sve to treba obrazložiti ukazao je i Vrhovni sud RH u ukidbenom rješenju.

S obzirom na navedeno, branitelj okrivljenika predložio je donošenje oslobađajuće presude i ukidanje pritvora nad okrivljenikom.

Okrivljenik je naveo kako nema što za dodati te da se pridružuje završnoj riječi svog branitelja.

Vijeće Županijskog suda u Sisku je nakon vijećanja i glasovanja donijelo, a predsjednica vijeća objavila

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDU

kojom je okrivljeni Ivica Mirić

kriv

što je:

dana 09. listopada 1991. godine kao pripadnik pričuvnog sastava PU Sisak, nakon što je saznao da se na liječenju u Zagrebu nalazi Miloš Čalić, osoba srpske nacionalnosti koju je od ranije poznao jer su živjeli u istoj ulici, otišao zajedno sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvne policije, Ilijom Čakarićem i nepoznatom ženskom osobom crvenim kombi vozilom u Klinički bolnički centar "Rebro", pričekao Miloša Čalića i rekao mu da pođe s njima, vraćajući se u pravcu Siska, na djelu ceste između Lekenika i Dužica, naložio vozaču da skrene s glavne ceste ulijevo na šumarski put i zaustavi automobil na kraju toga puta, a zatim, sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije izvukao Miloša Čalića iz vozila i krenuo s njim prema drvenom mostiću udaljenom oko 50 metara od vozila, gdje je Miloš Čalić usmrćen hicima iz vatrenog oružja, samo zbog toga što je bio srpske nacionalnosti, da bi dana 10 listopada 1991, godine tijelo oštećenog bilo pronađeno u šumi Brezovica, predio „Kostrinja“ sektor 99A, u kanalu „Dužec“,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba civilno stanovništvo, ubijao,

čime je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1 OKZRH.

Stoga je **okrivljeni Ivica Mirić** po čl. 120. st. 1 OKZRH, **osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 9 godina.**

Temeljem čl. 63. st. 1 KZ-a okrivljeniku je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 02. ožujka 2009. godine pa nadalje.

Temeljem čl. 122. st. 1 u vezi čl. 119. st. 2 toč. 1 i 6 ZKP-a okrivljenik je dužan platiti troškove kaznenog postupka u iznosu od 1.600,00 kn te paušalni iznos sudu od 3.000,00 kn.

Rješenje vijeća

Temeljem čl. 102. st. 4., u svezi čl. 107. st. 2. ZKP-a, produljen je pritvor okrivljeniku koji može trajati do pravomoćnosti presude, ali ne duže od rokova iz čl. 109. st. 1. ZKP-a.